

TISZTA LAPPAL

Teklesz Zsuzsanna, Herczeg Tamás, Szántó Péter közös
pályázata a székesfehérvári Vörösmarty Színház
vezetésére
2011.

A pályázati anyag szellemi termék. Részleteiben vagy egészében csak a szerzők jóváhagyásával valósítható meg!

Pályázati kapcsolattartó: Szántó Péter, tel: 30-642-39-07

TARTALOM

NÉVJEGYEK	4
TEKLESZ ZSUZSANNA.....	4
HERCZEG TAMÁS.....	5
SZÁNTÓ PÉTER.....	6
A TISZTA LAPRÓL	7
A NÉPSZÍNHÁZRÓL	9
KINEK SZÓLJON EZ A SZÍNHÁZ?	10
MŰSORPOLITIKA, SZÍNHÁZI PROGRAMOK, TERVEK	12
NYÁRI SZÍNHÁZ, SZÍNHÁZI NYÁR	17
A TÁRSULAT	18
A 2012/13-AS ÉVAD, TOVÁBBI TERVEINK	21
A 2012/13-AS ÉVAD TERVEZETT BEMUTATÓI	21
TOVÁBBI TERVEINK	22
VESSZŐPARIPA - MARKETING, PR, SAJTÓ ÉS EGYÉB CSODAFEGYVEREK ...	25
A TÁMOGATÁSI RENDSZER FORRADALMA	27
ZÁRSZÓ	28
NYILATKOZAT.....	29
DRÁMAPEDAGÓGIAI TANTERV	30
DOKUMENTUMOK, IGAZOLÁSOK	32
SZAKMAI SZÁNDÉKNYILATKOZATOK.....	33

NÉVJEGYEK

TEKLESZ ZSUZSANNA Színháztörténész

Teklesz Zsuzsanna vagyok, 1971. október 14-én születtem Budapesten. Gyermekkorom változatos helyszíneken telt (Tata, Budapest, Zsámbék), majd legmeghatározóbb éveimet Budapesten, a VIII. kerületben töltöttem. A Leövey Klára és a Vörösmarty Mihály Gimnáziumokban eltöltött négy küzdelmes év után könnyű fizikai munkákkal, az ELTE Bölcsészkarára való egyáltalán nem hatékony felkészüléssel, megszállott Színházba járással és a Világirodalom egy részének intenzív olvasásával tengettem napjaimat öt éven keresztül. 1995-ben a hatékony felkészülésnek és a „színházművészet” iránti múlthatatlan rajongásomnak köszönhetően felvettek a Veszprémi Egyetem Színháztörténet szakára.

Óriási lelkesedéssel vágtam bele a tanulmányaimba. Idővel úgy éreztem, az elméleti tanulmányokon kívül valamilyen gyakorlati tevékenységet is szeretnék folytatni. Próbát tettem, és megkérdeztem Vándorfi Lászlót, a Veszprémi Petőfi Színház akkori igazgatóját, hogy nem alkalmazna-e engem, bármilyen munkakörben, teljesen ingyen. Azonnal igent mondott. Így lettem rendezőasszisztens, majd később sűgő és ügyelő is. Egy évig gyakorlatosként, majd rendes szerződéssel. Nagyon sok előadásban dolgozhattam Vándorfi Lászlóval és Krámer Györggyel. Több nagyszabású, zenés, ének- és tánckaros produkció létrehozásában vettem részt, több száz ember munkáját koordináltam.

Diplomamunkámat Dosztojevszkij Bűn és bűnhődés című regényéből készült színpadi adaptációk összehasonlításából írtam, amit Nagy András író jelesre értékelt. 2000. júniusában záróvizsgáztam és kaptam diplomámat.

Ebben az évben kezdtem azt érezni, hogy a veszprémi Színház nem tudja már azt nyújtani számomra, amit én egy Színháztól várok, így felmondtam. Budapestre és vidékre egyaránt jelentkeztem, és végül Bodolay Géza, a kecskeméti Katona József Színház akkori igazgatója ajánlott rendezőasszisztensi munkát. Így kerültem a 2000/01. évadban Kecskemétre. Sokáig úgy éreztem, itt olyan munka folyik, olyan előadások készülnek, úgy próbálnak, dolgoznak a színészek, a műszak, amit én mindig is elvártam egy Színháztól. Minden energiámat, hitemet, időmet az itt folyó munkának szenteltem. Fontosnak éreztem a Színházban zajló „ügyeket”, és fontosnak tartottam magamat is ebben a folyamatban. Azt akartam, hogy ami rajtam múlik egy előadásban, vagy akár az egész Színház munkájában, az tökéletesen működjön. 100 %-ig erre koncentráltam és úgy érzem sikerült is megvalósítanom. Nagyszerű rendezőknek lehettem asszisztense, akiktől nagyon sokat tanultam. Egytől egyig olyan egyéniségek, olyan emberek, akiknek jó érzés volt megfelelni – Ádám Tamás, Ács János, Bagossy László, Bodolay Géza, Galgóczy Judit, Iglódi István, Juronics Tamás, Pinczés István, Zsótér Sándor. Asszisztensi munkámon kívül többször voltam sűgő és ügyelő. Rendszeresen szerkesztettem műsorfüzeteket, több alkalommal aktívan részt vettem az előadások dramaturgiai munkáiban.

A kecskeméti Színházban ismerkedtem meg férjemmel, Szántó Péterrel, majd amikor első gyermekünket vártuk, Budapestre költöztünk. Rövid ott tartózkodás után, 2008-ban teljesülhetett régi vágyunk, és Gárdonyiba költöztünk. Második gyermekünk már ide született. 2007 óta GYED-en vagyok gyermekeimmel. A február kiváló időpont, hogy visszatérjek az aktív színházi életbe, két gyermekem mellett további két „vásott kölyök” útját is egyengetve.

HERCZEG TAMÁS

Színész, a HOPPart társulat vezetője

1977.május 28-án születtem Szombathelyen. Gyermekkorom Vasváron telt, ahogy ifjú éveim is. Már az óvodában is mutattunk be kis mesejeleneteket, nem mondom, hogy ez volt az a pont, amikor elhatároztam, hogy színész leszek, de jó visszaemlékezni rá, hogy már akkor is sikerült szerepbe bújnom. Érdeklődésem a színpad iránt később sem hagyott alább, így az iskolai színjátszószaakkörbe is beiratkoztam. Mivel szüleim és nagyszüleim egyaránt foglalkoztak zenével, így idővel felébredt zenei érdeklődésem is, ezért gyorsan beiratkoztam a helyi zeneiskolába hegedűt és szolfézst tanulni, amelyhez később társult a dob, majd a gitár szinte autodidakta módon való elsajátítása. Nyughatatlan kamaszként szükségem volt fölösleges energiáim lekötésére, amit a városi fúvószenekarban, a városi kórusban, a templomkórusban, a gregorián férfikarban, és ugyancsak a helyi amatőr színjátszó körökben tehettem meg (Vitamin Színpad, Vasvári Játékszín, Vasvári Pajtaszínház), de jutott még idő saját rock zenekarok alapítására is (Spin Bacters, T.B.C., The Poors).

Időközben Csepregre kerültem a Nádasdy Tamás Mezőgazdasági Áruforgalmi Szakközépiskolába, ahol helyi és országos versmondó versenyeken vehettem részt, mindig kimagasló eredménnyel. Az egyik országos versmondó verseny alkalmával találkozhattam Paál Istvánnal, aki a zsűri elnökeként szavalamat után kézfogással üdvözölt és gratulált. Ez minden addigi és későbbi díjnál többet jelentett nekem.

Érettségi után polgári szolgálatosként töltöttem sorkatonai szolgálatomat a Vöröskereszt Vas megyei Szervezeténél Szombathelyen. Leszerelésem után 1997-ben kezdtem komolyabban színjátszással foglalkozni, amikor is Sitkére költöztem és a helyi Sitkei Ifjúsági Kör Egyesületnél dolgoztam, a helyi színjátszókör ügyintézőjeként, és nem utolsó sorban színjátszójaként. Az itt eltöltött néhány év alatt sikerült találkoznom Soltis Lajossal, Lengyel Pállal, Boczárdi Lászlóval, Ecsedi Erzsébettel, Jordán Tamással, Fodor Tamással, Ascher Tamással, Gőz Istvánnal, Solténszky Tiborral, akik egyenként és együtt is nagyon sokat tettek szakmai fejlődésemért. Csakhamar mániámmá vált a Színház, így 2000. őszétől már a zalaegerszegi Hevesi Sándor Színház stúdiósaként, majd 2001-től a Bárka Színház tagjaként dolgoztam/tanultam, míg végül 2003-ban felvételt nyertem a Színház- és Filmművészeti Egyetem zenés-színész szakára, Ascher Tamás és Novák Eszter osztályába. Az itt eltöltött négy év szakmai és emberi szempontból is életem legmeghatározóbb időszaka volt. 2007-ben végeztem, amikor is az osztály (és az évfolyam) azzal szembesült, hogy ma már nem olyan könnyű elhelyezkedni egy (még meg sem szerzett) színész diplomával a zsebben, így elhatároztuk, hogy együtt maradva próbálunk talpon maradni legalább addig, amíg nem szerződtenek minket. Ekkor született a HOPPart Társulat, ami kezdetektől fogva az én vezetésem alatt működik, immár ötödik éve. Nem azért vagyunk azóta is együtt, mert senkit nem szerződtetek sehova (a csapat nagy része a Nemzeti Színház tagja), hanem mert időközben független társulatként sikerült a szakmában érvényt szereznünk magunknak, és egy olyan saját arculatot sikerült kialakítanunk, ami nélkül a mai magyar színházi paletta nem lenne teljes. Erre példa első saját bemutatónk, a Halálkemény – a mi dájhárdunk, továbbá (a teljesség igénye nélkül) a Szorprájzparti, a Chicago és a Korijolánusz. Utóbbit a 2010/2011-es évad Legjobb Független Előadásának, a Chicago-t a 2009/2010-es évad Legjobb Zenés Előadásának szavazta meg a Kritikusok Céhe, a Szorprájzparti a DASZSZ különdíját kapta, a Halálkeménnyel pedig számos belföldi és külföldi fesztiválon arattunk sikereket.

A HOPPart munkáját továbbra is szem előtt tartva, de nem befogadó-színházat keresve veszek részt ebben a pályázatban. A HOPPart-tól független elképzeléseimet szeretném megvalósítani Székesfehérváron.

SZÁNTÓ PÉTER

Rendezőasszisztens

78 telén anyám hasra esett a járdán. Ennek ellenére egészségesen születtem december 4. napján. Egy ideig nem mutatkozott semmi rendellenesség, kitűnő tanuló voltam Mórton, majd marketinges a festői Dunaújváros Rudas Közgazdasági Középiskolájában.

Valami difi mégiscsak keletkezhetett azon a téli járdán, mert miközben Szomor György a Vörösmarty Színház színpadán egy béna esőgép alatt állva énekelt valamit a Grease-ből, én úgy döntöttem, meghagyom a Közgáz Egyetemet másoknak, és Bergert fogok játszani Gőr Nagy Mária tanodájában. Döntésemben egy pillanatig nem befolyásolt, hogy abszolút nem hallásom van, és nem tudok énekelni. Szerencsére az ő döntésüket befolyásolta.

Szóval minden a Vörösmarty Színház miatt van... ☺

Kacsaringós budapesti színházi útkeresések során ismerkedtem a szakmával különböző alkalmi formációk, társulatok segítségével, mígnem 2003 nyarán a zalaszentgróti színházi táborból egy kecskeméti szerződéssel térhettem haza. Ezt megelőzően szociális munkásként ápoltam a hajléktalanok lelkét a Fővárosi Szociális Központ Dózsa György úti szállóján, eladóként gyarapítottam a Kossuth Könyvkiadó forgalmát, majd szépirodalmi könyveket árultam egy idegen nyelvű, és jogi könyvesboltban. Kecskeméten apró szerepek eljátszása közben kezdtem dolgozni ügyelőként és rendezőasszisztensként. Egyre kevésbé akartam színész lenni. Alföldi Róbert, Ács János, Bagossy László, Bodó Viktor, Bodolay Géza, Merő Béla, Pinczés István, Tasnádi Csaba, Tóth Miklós munkatársaként egyre jobban vonzott a rendezés.

Eközben Bori Tamás, Makranczi Zalán kollégák és Adamkó Fanni drámapedagógus segítségével 2004-től 4 éven át szerveztem és vezettem a Móri Színházi Alkotótábort középiskolásoknak.

Kecskeméten ismertem meg feleségemet, Teklesz Zsuzsannát. 2007 nyarán született Kamilla lányunk, és a szűk színészlakást budapesti szabadúszásra cseréltem. Még ezen a nyáron dolgozhattam Novák Eszterrel, Tóth Ildikóval, Mihályfi Balázssal és Cserhalmi Györgyel a Vidám Színpad Mirandolinájában. Ősszel már Presser Gábor, Upor László és Novák Péter A magyar Carmen című, a Honvéd Együttessel készített táncjátékának próbafolyamatait kordináltam a Nemzeti Táncszínházban. A tavaszt már a kulturpart.hu újságírójaként várhattam, immáron gárdonyi lakosként.

Így kerültem a Harsányi Sulyom László vezette tatabányai Jászai Mari Színház Boldog Ország című darabjába, majd a Van Gogh szerelme következett Simon Balázs rendezésében a Thália Színházban. Vele a közös munkát a Tünet Együttes Katasztrófa Maraton című Beckett előadásával folytattuk a Szkéné Színházban. A bemutatót követően 2009. januárjában szerződtem a Honvéd Színházhoz Kátai István művészeti vezető hívására. Itt újra dolgozhattam Simon Balázssal a Mi a Szerelem? című darabban, és Tóth Ildikóval Rusznyák Gábor Várnász előadásában. A művészeti vezető munkatársaként részt vettem a tájelőadások szervezésében, pályázatírásokban, évadtervek előkészítésében, tárgyalásokon. Kátai István váratlan felállítása után felmerült a nevem művészeti vezetőként, de tekintettel a zavaros helyzetre, inkább felmondtam.

2010. januárjában született Lőrinc fiunk. A Színházból kicsit elegendem lett, így a D.A.S. jogvédelmi biztosítónál helyezkedtem el értékesítőként. Gyorsan kiderült, hogy a Színház nem is olyan kiábrándító...

A színházrendező-szak majd 300 jelentkezőjéből a harmadik fordulóban a legjobb 20 közé jutva megköszöntem a visszaigazolást Bodó Viktornak és Székely Gábornak, majd visszatértem családomhoz, CHF-törlesztőrészletemhez és a munkakereséshez. 2011. márciusában kezdtem dolgozni kellékesként a Színművészeti Egyetemen.

Jelenleg is itt dolgozom, szükség esetén ügyelőként és rendezőasszisztensként.

A TISZTA LAPRÓL

Nem túlzás kijelenteni, hogy ma Magyarországon a színházi élet meglehetősen zavaros összefonódások és érdekütközések terepe. Mind szakmai, mind politikai csatározások könnyítik-nehezítik a színházi szakma fennmaradását, összetartozását-széthúzását.

Székesfehérváron megfogalmazódott egy igény a *változásra*. Hogy ez mennyiben politikai, emberi, avagy szakmai, nem tudhatjuk biztosan, bár kevés pletykáktól hangosabb szakma van, mint a miénk.

Ebbe az igénybe kapaszkodva döntöttünk úgy, hogy megpályázzuk a Színház vezetését. Nagy előnyünk, hogy elhibázott színházvezetői döntésekkel senki nem vádolhat minket. Hátunk mögött több mint 100 színházi munkával úgy éreztük, itt az ideje, hogy egy új generáció is teret követeljen magának.

Az első lökést egy *másik* Herczeg Tamás, - kulturális menedzser, az Operaház stratégiai igazgatója - nyilatkozata adta az Új Színház igazgatói kinevezése kapcsán:

„Mennyiben a kultúrpolitika, vagy a regnáló igazgatók felelőssége, hogy a fiatal és középgenerációs színházi gondolkodók meg sem próbálnak pályázatot benyújtani? Normális-e, hogy egy ilyen adottságokkal rendelkező intézmény, mint az Új Színház vezetésére csak két pályázat érkezett, ráadásul mindkettő a hatvanas éveikben járó aspiránsoktól?”

Két megkerülhetetlen, bár sajnos nagy valószínűséggel *költői kérdés*.

Tisztában vagyunk a helyzetünkkel. A mi Tiszta Lapunk sokak szemében nem több üres papírdarabnál. Elegendő csak a statisztikákra pillantani:

Hol találunk 40 év alatti színházigazgatót?

Ki hallott már olyat, hogy két nevenincs rendezőasszisztens egy néhány éve végzett – kvázi pályakezdő – színésszel összekapaszkodva színházigazgatói irodáért kiáltson?

És persze nem elhanyagolható szempont, hogy Quintus Konrádot idén egyszer már nagy arányban támogatásáról biztosította mind a Társulat, mind a város vezetése.

Mire föl hát ez a Tiszta Lap?

Azt már a harmadik lapon is láthatták, hogy amit mi megígérünk, azt be is tartjuk. Ez a pályamű valóban egy tiszta lappal indult...

Persze ennél azért többről van szó. Határozott elképzelésünk van egy jól működő Színházról, amit szeretnénk megvalósítani. Egy álom, amiért már csak korunknál fogva is kötelességünk küzdeni. Nem Quintus Konrád, Szűcs Gábor vagy a többi pályázó ellen. Pusztán önmagunkért, bízva abban, hogy ez az álom nem csak a sajátunk, és mind a Társulat, mind a város vezetése megtalálhatja benne a számítását.

Csak hogy el ne sikkadjon, megismételjük a korábban idézett két kérdést:

„Mennyiben a kultúrpolitika, vagy a regnáló igazgatók felelőssége, hogy a fiatal és közép-generációs színházi gondolkodók meg sem próbálnak pályázatot benyújtani?

Normális-e, hogy egy ilyen adottságokkal rendelkező intézmény, mint az Új Színház vezetésére csak két pályázat érkezett, ráadásul mindkettő a hatvanas éveikben járó aspiránsoktól?”

Fiatal, vagy ha úgy tetszik, közép-generációs színházi gondolkodókként:

- Elfogadhatnánk a tényt, hogy a mindenkori kultúrpolitika által adott pozíciókba bele kell nőni-öregedni ebben az országban.
- Elfogadhatnánk a tényt, hogy a Társulat és az Önkormányzat már talált magának igazgatót.
- Elfogadhatnánk a tényt, hogy mára a Rendező-igazgatókat Színész-igazgatók váltották fel.
- Elfogadhatnánk a tényt, hogy nevetségesnek tűnik korunk és pozíciónk egy ilyen pályázaton.
- Elfogadhatnánk a tényt, hogy sokak szemében nem lehet érvényes gondolatunk egy Színház vezetéséről.
- Elfogadhatnánk a tényt... és még sorolhatnánk.

Nem fogadjuk el!

Érvényesnek, értékesnek tartjuk álmunkat. Olyannyira, hogy merünk hinni a sikerben, a mindenkori berögzült, a megkövesedett megváltoztathatóságában.

„... és a kőfalak leomlanak...”

A NÉPSZÍNHÁZRÓL

Nép. Már magát a szót is valami történelmi köd lengi körül. Manapság nem is igen használjuk a kifejezést.

Népszínház. Manapság túl gyakran használják ezt a kifejezést. A mi orrunknak kissé ideológia szagú. Nem igazán értjük, mit is jelent, mit hivatott-követel jelenteni.

Talán azt, hogy mindenkire kell szólnia.

Boncolgassuk hát kissé a szavakon lovagolva.

Nép. Valami *egységeset* kell, hogy jelentsen.

2011-ben Magyarországon mi *egységes*? Sokan még mások magyarságát is vitatják!

Hol, miben találhatjuk azt az *egységest*, amihez szólnunk kellene?

Legyen bár felháborító, mi nem találjuk.

Azt a szót, hogy Színház, értjük. De vajon ugyanazt jelenti-e számunkra, mint a Társulatnak, a bérlőknek, a nem-bérlőknek, uram bocsá a városvezetésnek. Pedig ők mind-mind együtt és külön a *nép*. Velünk együtt.

Nem tudunk *népszínházat* „csinálni”.

A görögök tudtak.

A reneszánsz is tudott.

A Tv is tud (olyat-amilyet).

Mi nem tudunk.

Szeretnénk, de nem tudunk!

Jó volna mindenkire szólni. Ha mindenki megértené, ha mindenki meghallgatná. Ha mindenki meg akarná érteni. Ha mindenki meg akarná hallgatni.

Ne álltassuk magunkat. Ez kivitelezhetetlen.

Sokszorosára gyorsult a világ, a technika, túl sok a konkurens. Nem tudunk versenyezni a videojátékokkal, a sorozatokkal, a frankhitellel, a koncertekkel, a kábítószerrel, a temérdek kikapcsolódási lehetőséggel és összehúzott nadrágszíjjal.

Az a rossz hírünk van, Döntéshozó Urak és Hölgyek, hogy a *nép* nem jár Színházba.

Oda *emberek* járnak. Emberek, akik sírni, nevetni, kikapcsolódni, gondolkodni, összekacsintani és - furcsa mód - időnként felháborodni akarnak. Ezek az emberek együtt a mindenkori Színház közönsége. A *nép* részei, de nem a *nép*.

Döntéshozó Urak és Hölgyek, Kedves Olvasók!

Hogy néhányukat megkíméljük a további időpocsékolástól, a fenti okfejtés konzekvenciáját levonva megismételjük:

NEM AKARUNK NÉPSZÍNHÁZAT „CSINÁLNI”!

KINEK SZÓLJON EZ A SZÍNHÁZ?

Emberekben tudunk gondolkodni. Emberekhez tudunk szólni. Embereknek tudunk Színházat „csinálni”. Szíveskedjenek a támogatásokat a többszörösére emelni, és akkor majd szólhatunk mindenkinek...

Addig azonban választanunk kell, épp úgy, ahogy minden más vállalkozásnak. Meg kell határoznunk a célcsoportot. Hazug és álszent azt állítani, hogy egy termék mindenki számára hasznos és elérhető. Egymással épp úgy tudunk beszélni 3000Ft-os és 200.000Ft-os telefonon is. Valami alapján mégis döntenünk kell.

Magyarországon alapvetően az úgynevezett *polgári középosztály* jár Színházba, kiegészülve néhány szerencsés nyugdíjossal, és többségében „megerőszakolt” tankötelessel.

A Színházba járókat „csak” meg kell tartani. Nem kell értük megküzdeni. A lehetőséget kell biztosítani számukra, hogy továbbra is hódolhassanak tiszteletre méltó szokásuknak. Megfelelő árképzéssel és műsorpolitikával ez megoldható.

Sokkal nagyobb kihívás új körből meríteni.

Azok az emberek, akik az elmúlt 10-20 évben egyáltalán nem jártak Színházba, eztán se fognak. Még ha „cigánygyerekek potyognak is az égből”. Utóbbi esetben talán csak az Új Színház leendő közönsége lehet a kivétel... Ezzel az opcióval azonban nem kívánunk élni.

Meglátásunk szerint az egyetlen „fehér folt” a 14-25 éves korosztály. Őket kell megnyernie minden Színháznak, ha a következő évtizedekben is bérleteket akar árulni. Nélkülük nem megy, mert ha most nem szólunk hozzájuk, később már nem fogjuk érteni az általuk beszélt nyelvet, mire betagozódnak az úgynevezett polgári középosztályba.

Új utakat kell keresni

Nem hiszünk a pedagógusok segítségében.

Tartós, érdemi változást nem tudnak *helyettünk* előidézni. 8-14 éves korig *sokat tehetnek* azért, hogy a gyerekek megismerjék, megszeressék a Színházat, de a középiskolás korosztálynál már túl erős a fentebb taglalt konkurencia. Ember legyen a talpán az a pedagógus, aki meg tud küzdeni a kamaszokat bombázó ingerekkel, lehetőségekkel, és e küzdelemből a Színház zászlaját győzedelmesen lobogtatva kerül ki. Önéletrajzát máris küldheti a Színház titkárságára...

Mindez természetesen nem azt jelenti, hogy ne számítanánk továbbra is a tanárkollégák segítő együttműködésére! *Fontos partnereink a színházi nevelésben, de nem háríthatjuk rájuk a felelősséget, a saját problémánkat nekünk kell megoldani!*

A Színházak többsége a kamaszok számára túlságosan kötött és poros.

Igen, poros.

Mindenképpen porosabb, mint egy tánctér, egy kocsma, egy chat-szoba. És többnyire más nyelvet beszél.

Miféle öntelt, arrogáns, arisztokratikus gőg gátol intézményvezetőket abban, hogy új nyelvet tanuljanak?

Tisztelet természetesen a kivételeknek, merthogy akadnak! Az általános alapállás mégis az, hogy beszélnek, beszélnek, a Tanárnő meg majd „fordít”.

Generációról generációra mindig ezért a korosztályért kell leginkább megküzdeni, mert csak így, általuk színesedhet a paletta, és gyarapodhat tartósan a mindenkori nézőszám.

Ha ennek az az ára, hogy új formákat, tereket, hangokat, színeket kell keresnünk, akkor ezt kell tenni!

Szülőként álltathatjuk magunkat, hogy minden rendben van a gyerekekkel, de az igazság az, hogy a legtöbb felnőttnek fogalma sincs róla, mi van a következő nemzedék fejében.

Hány olyan embert ismerünk, aki biztos állítja, jó a kapcsolata a gyerekével, bármit meg tudnak beszélni?

És tessenek szívesek lenni megmondani, hány olyan kamaszt találunk, aki szintén ezt gondolja a szüleivel való kapcsolatáról?

A kölcsönös kíváncsiság elengedhetetlenül szükséges része, mi több, alapja a kapcsolatoknak. Nem család-terapeuták és lélekbúvárok akarunk lenni, mindössze *teret kívánunk biztosítani a generációk találkozásához.*

Legfőbb célunk, hogy az ő nyelvükön, az ő gondolataikkal, kétségeikkel, boldogságukkal szóljunk hozzájuk.

Ha ez új darab róluk-belőlük, akkor úgy. Ha ez „szent tehene” levágásával érhető el, akkor úgy.

Szexualitás, előítéletek, pályaválasztás, gyökerek, társadalmi kényszer, párkapcsolatok, beilleszkedés, énkép, kábítószer, zene – mindennapos témák, miért ne foglalkoznánk velük?

Kevés olyan darab van műsoron szerte a Színházakban, ami kimondottan és célzottan erről a korosztályról szól ennek a korosztálynak. Nem beszélnek a nyelvüket. Mért jönnének hát hozzánk, ha máshol megkaphatják azt, amire szükségük van? Csak mert a Színház Egyszeri és Megismételhetetlen és Csodálatos és Varázslatos és Élő és Szaga van, és ki tudja még mi minden?

Ehhez egy szórólap kevés.

A Színház részeseivé kell tennünk ezt a korosztályt a saját érzéseivel, gondolataival, szókincsével együtt.

„... mert a rock n’ roll az nem egy tánc...”

MŰSORPOLITIKA, SZÍNHÁZI PROGRAMOK, TERVEK

Ideális esetben a Színház jó szülőként funkcionál. Támogat, megerősít, tágítja a látókört, utat és példát mutat, egyszerűen: nevel. A hasonlattal élve, mi ilyen „nézőgyerekeket” nevelő Színházat szeretnénk, nem feledve hogy a kommunikáció kétoldalú. A gyerekeknek például a saját gyerekkorunkat kínáljuk, nem a tv gyerekcsatornáit helyett, hanem mellett. Közben tudomásul kell vennünk, hogy a Csodálatos Pókember New Yorkban már átmászott a tv-toronyról a Broadway zsinórpaddásaira, és a hazai óvodások a tv jóvoltából esetleg többet beszélnek róla, mint Mazsoláról és Tádéről. Pókemberrel egyébként csak akkor van gondunk, ha közben hagyjuk Mazsoláékat elfeledni.

A pályázatunkhoz választott stílus, ha úgy tetszik, hangnem szándékos, és nem magyarázható egyszerűen annyival, hogy ilyenek vagyunk. Választhattunk volna konvencionálisabb formát is gondolataink megfogalmazására, írhattunk volna hivatalos önéletrajzot, egyáltalán csinálhatnánk úgy, mint akik meg akarnak felelni egy vélt, vagy valós elvárásnak. Nem a megfelelni akarás hiányzik! Egyszerűen úgy éreztük, ez a kötetlenebb forma jól tükrözheti az általunk elképzelt Színház működését, arculatát.

Könnyed, közérthető, szórakoztató, személyes, de új formákra és kifejezőmódokra mindig nyitott intézményt szeretnénk vezetni. A gondolat igazságát mindenkor többre tartva, mint a társadalmi kényszert a megfelelésre. Célunk, hogy a lehető legszélesebb közönséghez szóljunk, kiszolgálva a különböző rétegek igényeit, mind formában, mind stílusban, anélkül hogy kompromisszumokat kelljen kötni a minőség és az érték rovására. A Színház jelen idejű szolgálat, soha nem mehet el szó nélkül nézőit foglalkoztató társadalmi jelenségek mellett. Nem dolgozunk válaszokat adni, de kötelességünk reagálni, kérdéseket felvetni, alternatívákat bemutatni, együtt lélegezni a minket körülvevő mindennapokkal.

Ez a műfaj csapatjáték. Talán pont ez, illetve ennek egyre szembetűnőbb hiánya a színházi életben az oka, hogy a pálya széléről követelünk lehetőséget magunknak. Az együtt gondolkodást szép lassan felváltotta egyfajta munkahelyi érdekszövetség. Eltűntek, vagy legalábbis eltűnőben vannak a közös ügyek, a leosztott szerepek közt rutinosan folyik a munka. Olyan intézményt kívánunk létre hozni (és persze vezetni), melynek legfőbb ügye az aktív társadalmi szerepvállalás. Az emberek érzékeire, érzéseire hatva szeretnénk olyan értékeket felmutatni, melyeket a néző a kabátját visszakérve nem ad le a ruhatárban.

Ismerd meg a családot!

Tematikus színházi programok több generációra

Legfőbb irányvonalunk tehát a 14-25 éves korosztály megnyerése.

Ugyanilyen fontos azonban a már meglévő közönség megtartása, kiszolgálása. Az életmóddal együtt járó szükségszerű időbeosztás meghatározza a kikapcsolódásra fordítható időt is. A következő munkanap sokszor veszi el kedvünket még egy késői filmnézéstől is otthonunkban, nemhogy a színházlátogatástól.

Műsorrendünkkel igyekszünk mindenki kedvére tenni, több szempontot is figyelembe véve.

„Munka után édes a pihenés!”

Ám legyen. Törekszünk a tervezhetőségre.

Minden péntek a könnyed, önfeledt szórakozásé a Nagyszínpadon. Vígjátékokkal, bohózatokkal várjuk nézőinket.

Szombat délelőttöként **zenés játszóház** vár minden családot a Kávézóban. A hétközi kapkodó evések után estére fajsúlyosabb, nehezebben emészthető klasszikus drámákat kínálunk ínyenceknek, kísérleti előadásokkal hangoljuk rá az ifjúságot az „éjszakára”.

Hétfő előtt, de fejből már a hétvégétől búcsúzva *vasárnap* este időutazásra csábítunk mindenkit vissza a „boldog békeidőkbe”, a magyar operett-világ örök madárcsicsergős mindennapjaiba.

Mesedarabjainkkal szembemegyünk az aktuális tv-trenddel, a klasszikus értékek mentén készült **magyar meséket** kívánjuk játszani, melyeket nézve a szülők is visszatérhetnek saját gyerekkorukba.

Az ifjúság életmódjából és energiájából fakadóan nyitottabb az „éjszakára”. **Éjszakai előadásainkkal** őket próbáljuk elcsábítani ideig-óráig a korábban említett konkurenciától a Stúdió Színpadra. Akárcsak kötetlenebb, kevésbé Színház-szagú zenés, társas programjainkkal a Kávézóban.

Részletesebben az ifjúsági programról

A költészet oltárán

Célunk a magyar költészet gyöngyszemeit kiemelni az irodalmi szöveggyűjteményekből, a misztikus költőt lehozni a könyvespolcok magasából, az alkotó embert téve a középpontba. Fontos, hogy a diákok ne tananyagként, hanem gondolkodó, érző, esendő emberként ismerjék meg a magyar költészet nagyjait. József Attila, Ady Endre, Faludy György, Petőfi Sándor, Szilágyi Domokos, Szabó Lőrinc és sok más nagyszerű szerzőnk szellemisége körülvesz minket a mindennapjainkban. Megismertetésükben, népszerűsítésükben költészetük zeneiségére, kalandos életükre, munkásságukat meghatározó történelmi pillanatokra alapozunk.

Drámapedagógiai program osztályoknak

Az Egyén és a Közösség viszonyát tanulmányozva, modellezve sokat segíthetünk az önmagukat, helyüket, társadalmi szerepüket kereső, vagy rosszabb esetben nem is kereső fiataloknak.

Lásd a mellékelt tantervet.

Netszínház – műhelymunka, interaktív kísérleti színház

A bizalmat és a jegyárat ki kell érdemelni. Addig is *házhoz visszük az előadást*. A Netszínház egyszerre interaktív játék és casting művészeinkkel. Alapját a fiatalok körében oly népszerű számítógépes szerepjátékok képezik. Célja, hogy nézőink egyúttal alkotói, írói is a performance-jellegű előadásoknak.

A szerkezet: minden színész rendelkezik 3 általa választott karakterrel, kellékkal, mondattal és dallal. *Hétről hétre* választhatnak a nézők 3 témából és történelmi korból, melyekre az előadás épül. A hétfői online szavazás végeredménye alapján szerdáig szavazhatnak a szereplőkről, karakterekről, kellékekről, mondatokról, dalokról. Dramaturg kollégáinknak a csütörtök áll rendelkezésre a jelenet megírására, rendezőink és a szereplők pénteken és szombaton állíthatják össze az előadást. Bemutató a Színházban és online közvetítés regisztráltaknak szombat este. Vasárnaptól folyamatosan megtekinthető a Színház honlapján és a kulturpart.hu-n.

A Netszínház egész éves munkájára az erre a célra felkért szerző teheti fel a koronát, a jeleneteket összefűzve íródhat a következő évad egyik egész estés bemutatója, a *garantáltan a Vörösmarty Színház nézőinek szájíze szerint létrejött új magyar darab*.

A projekt nem igényel különösebb anyagi ráfordítást a tiszteletdíjakon felül, a jelmezek és a díszletelemek adottak, a kísérleti jelleg miatt joggal számíthatunk pályázati támogatásra, a kreatív kellékhasználat pedig jó lehetőség szponzorok bevonására.

Új magyar ifjúsági darab

A helyi középiskolákkal, a nemrégiben létrejött Székesfehérvári Diáktanáccsal együttműködve, de az idősebbeket sem kizárva szeretnénk tematikus „élménybeszámolókat”, napló- és blogrészleteket gyűjteni a 14-25 éves korosztály mindennapjairól, érzéseiről, gondolatairól, melyek alapján kollégáinkkal új ifjúsági darabot írunk és mutatunk be.

Változatos vendégjátékok – akár bérletben is

Együttműködés a Színház- és Filmművészeti Egyetemmel és a Kaposvári Egyetem Művészeti Karával

Korban és gondolkodásmódban ezek a fiatal alkotók állnak legközelebb az általunk megcélzott új nézőkhöz.

A mi feladatunk teret és lehetőséget biztosítani a következő alkotó nemzedéknek és lehetőségeinkhez mérten részt vállalni az ő menedzselésükben. Szándékunkban áll mindkét intézményből meghívni olyan vizsgaelőadásokat, melyek számot tarthatnak a székesfehérvári közönség figyelmére is. Különös tekintettel a zenés vizsgákra, illetve a kísérleti jellegű mozgás- és bábelőadásokra.

Netszínház projektünkben szintén lehetőséget kívánunk biztosítani végzős rendező- és dramaturghallgatóknak.

A program nem igényel különösebb anyagi ráfordítást, sőt, jelentősen olcsóbb, mint egy hagyományos vendégelőadás, tekintve, hogy alapvetően kis költségvetésű produkciókról van szó.

Növeljük a bemutatók, és ezzel együtt nézőink számát

A jelenlegi 10 bemutató évadot kis költségvetésű produkciókkal bővítenénk 15 bemutatóra az alábbiak szerint:

- 6 bemutató a Nagyszínpadon
- 3 bemutató a Pelikán-teremben
- 3 bemutató a Stúdiószínpadon
- 3 bemutató a Kávézóban

Évadonként a szerkezet így alakul terveink szerint:

Nagyszínpad

- 1 operett/musical
- 1 komédia/vígjáték/bohózat, (magyar vagy világirodalmi)

- 1 (zenés) mese
- 1 táncelőadás prózai betétekkel
- 1 klasszikus magyar dráma
- 1 klasszikus világirodalmi mű

Pelikán-terem

- 1 ifjúsági zenés vers-est (magyar)
- 1 magyar darab
- 1 világirodalmi mű

Stúdiószínpad

- 1 magyar darab
- 1 világirodalmi mű
- 1 mese

Kávézó

- 3 kísérleti előadás

Ez a műsor egészül ki vendégszínházakkal, valamint a Netszínház folyamatos előadásaival.

További terveink a nézőszám növelésére

Intézményvezetői elképzeléseink majd mindegyike erre irányul, hol közvetve, hol közvetlenül. A külön kifejtett programokon túl további terveinkről röviden:

Új, kedvezményes árú, páros bérletekkel várjuk a családokat, melynek legfőbb célja a generációk összehozása, megismertetése a különböző korosztályoknak szóló előadások segítségével. A csomagban gyerek-, ifjúsági-, kísérleti- és felnőtt előadás egyaránt szerepel.

„Csináld magad” bérleteinket mindenki kedve szerint állíthatja össze az évadterv alapján a honlap segítségével.

A darabtemetés egyszerre ajándék színésznek és nézőnek. A premierbérlet kisöccseként visszahozzuk és beemeljük a bérletrendszerbe ezeket az előadásokat.

Apró gesztusként bérleteinket a névadó Vörösmarty Mihály Csongor és Tünde című művének szereplőiről nevezzük el.

Több, változatosabb, vendégszínházakkal tarkított programot kínálunk nézőinknek.

Speciális drámapedagógiai/menedzser- kurzusokat indítunk cégeknek.

„Kávézó Alkotók, Alkotó Kávézók” A Kávézót változatos zenei és költészeti programmal a város ismert találkozóhelyévé kívánjuk tenni minden generáció számára. Fő profilja alkalmi,

interaktív performance-jellegű előadások, zenés-prózai estek, kísérleti előadások létrehozása, szem előtt tartva a középiskolás tananyagot is.

Koprodukciós tervek

Más társulatokkal közösen előadást létrehozni több szempontból is előnyös. Szakmailag izgalmas kihívás új, más formákban gondolkodó partnerekkel dolgozni, és a Színház programja is színesebbé tehető általa a nézők számára. Gazdaságilag pedig jelentős megtakarítást jelent a költségek megoszlása.

Törekszünk minél szélesebb és színesebb palettáról válogatni partnereinket mind az évad műsorához, mind a nyári produkciókhoz.

Ennek sikeres működéséhez fontos a kapcsolattartás mindkét színházi társasággal.

Cseke Péter, a kecskeméti Katona József Színház igazgatója egyaránt tagja a Színházi Társaságnak és a Magyar Teátrumi Társaságnak. Példáját követve szeretnénk mindkét társasággal párbeszédet folytatni, együttműködni, mert a színházi szakma összekovácsolásában, nem pedig széthúzásában szeretnénk szerepet vállalni.

„... egyedül nem megy, egyedül nem megy...”

NYÁRI SZÍNHÁZ, SZÍNHÁZI NYÁR

A nyári produkciók létrehozása mindig költségesebb, hiszen „meg kell vennünk a dolgozók nyári szabadságát”. Ugyanakkor rengeteg pályázati forrás áll rendelkezésre, és „vendégnézőkre” is számíthatunk a turizmus jóvoltából. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy „külső” források segítségével jöhet létre a következő évad egyik előadása.

Megítélésünk szerint nyári előadást létrehozni leginkább koprodukcióban érdemes. Mint már korábban is írtuk, ez egyrészt költségghatékony, másrészt erősíti a szakmai kapcsolatokat. Az így létrejött előadás a következő évad során egyaránt szerepelhet mindkét Színház bérletprogramjában, jelentősen növelve ezzel a produkció „élettartamát”.

A látogatottság szempontjából nem csak a darabválasztás, de a helyszín is fontos. A közeli Velencei-tó ideális helyszín lehet ehhez. Nem elhanyagolható tényező az itt nyaralók száma. Koprodukciós partnernek elsősorban megyeszomszédainkat, a veszprémi Petőfi Színházat és a tatabányai Jászai Mari Színházat szeretnénk felkérni.

Színházi Alkotótábor

A Színházi Nyár keretein belül kívánjuk megvalósítani a Színházi Alkotótábort a Társulat tagjainak bevonásával, a 14-25 éves korosztály számára. A tábor során tánc-, mozgás-, drámapedagógia- és beszédtréningek mellett 3, egyenként 30-40 perces nyilvános előadás is készül a táborozókkal.

Anyagi ráfordítást nem igényel, pályázati forrásból és jelentkezési díjakból megvalósítható.

Színházi zenekarok találkozója

Terveink között szerepel egy vándorfesztivál is, középpontban a magyarországi és határon túli magyar színházakban működő színész-zenekarokkal. Az ötlet Bori Tamástól, az Operettszínház játékmesterétől, a Tessék zenekar frontemberétől származik. Anno egyetlen alkalommal meg is valósult Kecskeméten, nagy sikerrel. Folytatása sajnos nem lett. Eddig.

A fesztivál kötetlen forma, jó lehetőséget teremt a párbeszédre, a kapcsolódásra, nézőnek és fellépőnek egyaránt. Emellett kiváló alkalom a színházi titkárságok és szervezők együttműködésére, tapasztalatcseréjére, érdekes idegenforgalmi program, amiből a mindenkori rendező Színház és város jelentősen profitálhat.

A hangtechnika minden Színházban adott, az útiköltség és a napidíjak kigazdálkodhatók pályázatokból és árbevételből.

Terveink szerint szintén a nyári szezont színesítené a Kísérleti Színházak Fesztiválja is.

„... hol van az a Nyár, hol van az a Szerelem Drágám? ...”

A TÁRSULAT

IGAZGATÓ: TEKLESZ ZSUZSANNA

MŰVÉSZETI IGAZGATÓ: HERCZEG TAMÁS

MŰVÉSZETI FŐTITKÁR, IFJÚSÁGI PROGRAMKORDINÁTOR: SZÁNTÓPÉTER

A Vörösmarty Színház Társulata országos viszonylatban is igen jó, mondhatni irigylésre méltó helyzetben van. Tisztelet érte a Fenntartónak. Sajnos nagyon kevés Színházra jellemző, hogy a tagok közalkalmazottak, és munkájukért az alapfizetésen felül még rendszeresen előadáspénzt is kapnak. *Ezt a helyzetet mindenképpen meg kell becsülni és tartani.* A hatékony és gazdaságos működés érdekében azonban szükséges néhány szerkezeti átalakítás.

A Társulat jelenleg 19 közalkalmazott színészből áll. Elenyészően kevés, mindössze 4 színésznő van köztük. Bár kétségtelen, hogy a világirodalomban alapvetően több a férfiszerep, az arány mégis szembetűnően rossz, főleg ha az elmúlt év vendégművészeit nézzük: 31 vendég, ebből 17 színésznő.

A honlap tájékoztatása szerint mindössze egyetlen (!) 30 év alatti színész van a Társulatban. Az átlagéletkor kb. 45 év. *Muszáj javítani a nemek és korosztályok arányát,* bővíteni, átalakítani a Társulatot.

Ez első ránézésre többletköltségnek tűnhet, de hosszútávon mindenképpen nyereséges „saját” színészekkel dolgozni. Ehhez azonban közalkalmazotti státuszokra van szükség. Ezt „belülről” szeretnénk kigazdálkodni, átszervezésekkel megoldani, nem kívánunk többletterhet róni a fenntartóra.

Az előző évadban 221 előadása volt a Színháznak. 50%-kal több bemutatónk és a Netszínház lényegesen több előadást jelent, ezzel együtt tehát több előadáspénzt is nyújt a tagoknak. Ennek egy részét biztosítja a megnövekedett jegyár-bevétel, jelentősebb hányadát azonban ki kell gazdálkodnunk. Ezért is fontos a Társulat szerkezetének optimalizálása, a vendégművészek számának korlátozása.

A Társulat gazdasági/szakmai átalakítása

Terveinket a jelenlegi Társulatra alapozva kívánjuk megvalósítani!

A tervezett 15 bemutató garantálja, hogy a Társulat minden tagjának jut elegendő feladat. Célunk a társulati forma megtartása, a jelenleginél optimalizáltabb teljesítményarányos fizetési rendszerrel. Számításaink szerint az alábbi gazdasági struktúrában nemhogy nem csökken, de *nőhet a tagok fizetése, ugyanakkor jelentősen csökkenhetnek a Színház költségei.*

Minden Színházban vannak meghatározó, úgynevezett vezető színészek. A mi esetünkben őket az adott évad „jelöli ki”. Ők a Színház arcai, kiemelt fizetéssel, közalkalmazottként vesznek részt a munkában.

A Társulat többi tagja meghatározó szerepekben tűnik fel az évad során, minden lehetőséget megkapva, hogy a következő évad egyik „arca” lehessen.

Ők szintén közalkalmazottak, de kisebb fizetéssel, ugyanakkor fellépéseik után előadáspénzt kapnak.

Bár „kényszervállalkozók”, (vagy éppen ekhósok) mégis mentesülnek az ezzel járó legnagyobb tehertől, a járulékfizetéstől.

A havi műsorrend szerint kapják további tiszteletdíjukat. Aggodalomra nincs ok, az 50%-kal több bemutató és a hetente jelentkező Netszínház garantálja a kellő játéklehetőséget.

Végül, de nem utolsó sorban az epizódszereplők és a vendégművészek, akik nem közalkalmazottak, de vállalkozóként az előadáspénz mellett próbapénzt is kapnak. Szerepüket és létszámukat igyekszünk korlátozni.

Ebben a formában átláthatóbbá, gazdaságilag tervezhetőbbé és kontroláltabbá tudjuk tenni a Társulat munkáját. Nem elhanyagolható szempont, hogy csökkennek az intézmény pénzügyi terhei, *az így keletkezett tartalékot vissza tudjuk forgatni előadásainkba.*

Tánckarból tánctagozat

Szintén hálás helyzet, hogy a Színház rendelkezik saját állandó tánckarral. 12 + 1 közalkalmazott, állandó fizetéssel és előadáspénzzel. Szeretnénk a tánckart első körben *tánctagozattá* fejleszteni, évadonként legalább egy önálló produkciót készíteni velük, hogy többek legyenek, mint jól fizetett statiszták. A tánctagozat újabb pályázati lehetőségeket teremt az intézmény számára.

Legkésőbb 3 év múlva, a 2014/15-ös évadban már *önálló táncársulatként* szeretnénk látni őket a színpadon. Az Előadó-művészeti Törvény jelenleg hatályos rendelkezései szerint ehhez évi 50 előadásra van szükségük.

Az Alba Regia Szimfonikus Zenekar

A Színháztól az alábbi tájékoztatást kaptuk:

„Az Alba Regia Szimfonikus Zenekar jogilag még nem önálló, a Vörösmarty Színházhoz tartozik, támogatása nem különül el a színháztól. Költségvetése egy évben 50.000.000 Ft körül van. (Ebben benne van a 2 közalkalmazott bére is) A zenekar bevétele éves szinten bruttó 5-6 millió Ft. Egy évben 12 koncertjük van.”

Ezt a helyzetet és viszonyt is szeretnénk optimalizálni. A Zenekar vezetőjével egyeztetve mindenképpen szeretnénk bevonni őket is a társulati munkába. Ennek optimális formáját még keressük. Elképzelhető egy produkció a tánctagozattal közösen, egy gálaműsor a régi táncdalfesztiválok mintájára a Társulat tagjaival, vagy akár közreműködés a kísérleti előadásokban.

A kiszolgáló terek gazdasági/szakmai átalakítása

Mindhárman műszakpártiak vagyunk. Nélkülük nem, vagy nagyon másként működne egy-egy előadás. A jól működő Színház elengedhetetlen része a jó műszak. Általában mégis kevés visszajelzést és megbecsülést kapnak, a fizetésről nem is beszélve. Ők is abban a szerencsés helyzetben vannak, hogy közalkalmazotti juttatásaikon felül még előadáspénzt is kapnak. Az átszervezés részeként érdemi fizetésemelést garantálunk nekik.

DE...

A terek létszáma megítélésünk és szakmai programunk szerint nem megfelelő. Programunk megvalósításához például nem elég 2 ügyelő, ugyanakkor nem szükséges 15+2 fő díszítő.

A tárvezető kollégákkal és az operatív igazgató úrral egyeztetve itt is szeretnénk a létszámot optimalizálni, a munkát átszervezni.

Az így felszabaduló összegből (kb. 6-8 millió Ft/év) tudjuk garantálni a többletmunkát is kompenzáló béremelést, a felszabaduló közalkalmazotti státuszokat át tudjuk csoportosítani.

Egy kellék - egy szponzor

A kelléktár esetében a mindenkori frissítés elengedhetetlen, ennek költséghatékonysága javítható szponzorok, adományozó nézők bevonásával. A Netszínházban kiemelt szerepet fognak kapni a szponzori kellékek, így fontos lesz a kelléktár „naprakészsége”.

**„... azt mondd meg Antoine, mi az, hogy változás?
- mondtam már Desire; egyfajta tyúktojás...”**

A 2012/13-AS ÉVAD, TOVÁBBI TERVEINK

A 2012/13-AS ÉVAD TERVEZETT BEMUTATÓI

Nagyszínpad

1 (magyar) operett, musical	HUSZKA	BOB HERCEG
1 komédia/vígjáték/bohózat,	MOLNÁR	EGY, KETTŐ, HÁROM
1 mese	BARTOS	BOGYÓ ÉS BABÓCA
1 táncelőadás prózai betétekkel	GOLDONI	CHIOGGIAI CSETEPATÉ
1 klasszikus magyar dráma	VÖRÖSMARTY	CHILLEI ÉS A HUNYADIAK
1 klasszikus világirodalmi mű	DUMAS	A KAMÉLIÁS HÖLGY

Pelikán-terem

1 ifjúsági zenés vers-est (magyar)	JÓZSEF ATTILA	
1 magyar darab	ILLYÉS	KÜLÖNC
1 világirodalmi mű	KLEIST	AZ ELTÖRT KORSÓ

Stúdiósínpad

1 magyar darab	PRESSER-ADAMIS	30 ÉVES VAGYOK
1 világirodalmi mű	GORKIJ	ÉJJELI MENEDÉKHELY
1 mese	MARÉK-RICHLY	A KOCKÁS FÜLŰ NYÚL

Kávézó

3 kísérleti előadás

TASNÁDI **FARKAS ÉS PIROSKA**

Zenés, formalista perújrafelvétel védett természeti érték megkárosítása és becsületsértés okán.

SZOPHOKLESZ **ANTIGONÉ**

Kortárs zenei operakísérlet egy elveszett partitúra alapján.

HOLLYWOOD **THE BLAIR WITCH ROJECT**

Ijesztően interaktív, akusztikus horrorfilm-adaptáció, rengeteg tánccal (az idegeken).

A 2011/12-es évadot a meglévő szerződések szerint kívánjuk folytatni. A pénzügyi kerettől függően elindítjuk a Netszínházhoz szükséges technikai fejlesztéseket és előadásokat. Szándékunkban áll színre vinni Böszörményi Gyula Kucó című monodramáját, melyet szándékaink szerint a környező településeken játszánánk elsősorban, helyben népszerűsítve a Vörösmarty Színházat.

TOVÁBBI TERVEINK

További elképzeléseink az alkotói és darabválasztási szabadság szem előtt tartásával, a teljesség igénye nélkül:

DARABOK A VILÁGIRODALOMBÓL:

MOLIERE	DON JUAN
	DANDIN
BULGAKOV	ÁLSZENTEK ÖSSZEESKÜVÉSE
	A MESTER ÉS MARGARITA
JONES	MOST ÉS MINDÖRÖKKÉ I-II
BERNHARDT	A SZÍNHÁZCSINÁLÓ
STEINBECK	EGEREK ÉS EMBEREK
SHAKESPEARE	MACBETH
	JULIUS CAESAR
GOLDONI	KÉT ÚR SZOLGÁJA
	A KARNEVÁL UTOLSÓ ÉJSZAKÁJA
TURGENYEV	EGY HÓNAP FALUN
CARAGIALE	AZ ELVESZETT LEVÉL
	FARSANG
MAUGHAM	IMÁDOK FÉRJHEZ MENNI
CSEHOV	CSERESZNYÉSKERT
	A MEDVE
COCTEAU	RETTENETES SZÜLŐK
BERG	HELGE ÉLETE
SARTRE	LEGYEK
SORESCU	JÓNÁS
BRESAN	PARASZTHAMLET
COONEY	A MINISZTER FÉLRELEP
KOLTES	ROBERTO ZUCCO
MCDONAGH	A KRIPLI
J.M.SYNGE	A KOLOMPÁR LAKODALMA
WHARTON	MADÁRKA
ÖDÖN VON HORVÁTH	MIT CSINÁL A KONGRESSZUS?

DARABOK A MAGYAR IRODALOMBÓL:

ÖRKÉNY	TÓTÉK
SZOMORY	HERMELIN
SERESS	SZOMORÚ VASÁRNAP
GÁRDONYI	A BOR
ILLYÉS	FÁKLYALÁNG
NÉMETH L.	GALILEI
MÉSZÖLY	AZ ABLAKMOSÓ
TASNÁDI	EAST BALKÁN
REJTŐ	PISZKOS FRED
HUBAY	ELNÉMULÁS

SZAKONYI
LŐRINCZY
SPIRÓ
KORNIS
BOLDIZSÁR
HÁY
GARACZI
TÉREY
EGRESSY
KÁRPÁTI

NÉMETH Á.
SARKADI
SÁNTA
KISS
TERSÁNSZKY

ADÁSHIBA
BALTA A FEJBE
HIMNUSZ
KÖRMAGYAR
EZREDFORDULÓ (A 2013-as emlékév alkalmából)
A GÉZAGYEREK
PLAZMA
ASZTALIZENE
KÉK, KÉK, KÉK
ORSZÁGALMA
ELSŐ ÉJSZAKA, AVAGY UTOLSÓ
AUTÓTOLVAJOK
OSZLOPOS SIMEON
AZ ÖTÖDIK PECSÉT
A DÖG
KAKUK MARCI

ZENÉS DARABOK:

ZERKOVITZ
HERMAN-FIRSTEIN
LUHRMANN
PRESSER-NOVÁK-UPOR
BEREMÉNYI-HORVÁTH
LEIGH-MARION
BERNSTEIN-SONDHEIM
MÜLLER-TOLCSVAI-BRÓDY
AHRENS-FLAHERTY
RIPPA-BRICKMAN-ELICE

CSÓKOS ASSZONY
ŐRÜLT NŐK KETRECE
MOULIN ROUGE
MAGYAR CARMEN
LAURA
LA MANCHA LOVAGJA
WEST SIDE STORY
DR. HERZ
ROCKY
THE ADDAMS FAMILY

MESEDARABOK

BÉKÉS
LÁZÁR

BÁLINT
TARBAY
ILLYÉS
DARGAY
CSUKÁS
TERSÁNSZKY
FEKETE
ROMHÁNYI
FAZEKAS

A KÉTBALKEZES VARÁZSLÓ
A KISFIÚ MEG AZ OROSZLÁNOK
SZEGÉNY DZSONI ÉS ÁRNIKA
FUTRINKA UTCA
VARJÚDOMBI MESÉK
TÜNDÉRSZÉP ILONA ÉS ÁRGYÉLUS KIRÁLYFI
AZ ERDŐ KAPITÁNYA
MIRR-MURR, A KANDÚR
MISI MÓKUS KALANDJAI
VUK
MEKK ELEK, AZ EZERMESTER
LÚDAS MATYI

KÍSÉRLETI DARABOK-FILMADAPTÁCIÓK

**SPIELBERG
ARONOFSKY
LYNCH
DONNER
BURTON**

RODRIGUEZ

**HANNA-BARBERA
NEPP
DISNEY
ENYEDI
SZINETÁR
ANDERSON
LARS VON TRIER
ÖRSI
JANIKOVSKY
JÓKAI**

**CÁPA
A PANKRÁTOR
TWIN PEAKS
HALÁLOS FEGYVER
A HALOTT MENYASSZONY
OLLÓKEZŐ EDWARD
ALKONYATTÓL PIRKADATIG
MACHETE
TOM & JERRY
HÓFEHÉR
101 KISKUTYA
SIMON MÁGUS
AZ IGÉZŐ
TE, AKI ÉLSZ
BIRODALOM
A TENKES KAPITÁNYA
AZ ÉGIG ÉRŐ FŰ
SAFFI**

**„...Torták, gyertyák, égő gyertyák,
S néhány szívből jövő kívánság...”**

VESSZÓPARIPA - MARKETING, PR, SAJTÓ ÉS EGYÉB CSODAFEGYVEREK

Elöljáróban csak annyit, hogy őszintén reméljük, helyi szinten jobb a kommunikáció, mint amit a honlap és a rendelkezésre álló adatok sugallnak. Íme, néhány tény, melyek mellett nem lehet szó nélkül elmenni:

A Színháztól kapott tájékoztatás szerint 2011. évben mindössze egyetlen (!) sikeres pályázatot tudnak felmutatni, mely 2.65 millió forinttal támogatja a Rivalda magazint.

Az összeg kétségkívül szép, de egy Színház életében rengeteg szervezet rengeteg pályázata közül mindössze egyet nyerni, azt is sajtótermékre, elég beszédes. Illetve szegényes.

Csak halkan jegyezzük meg, hogy az egyébként meglehetősen alapos Szervezeti és Működési Szabályzatban sehol sem találunk a pályázatokra vonatkozó szakaszt, illetve munkakört...

Hatékonyabb pályázati munkára van szükség, hogy az új projektek ne a költségvetés terhére szülessenek. A Nyári Színház, az Alkotótábor, az új magyar darabok, az önálló táncprodukció kiváló lehetőség és terep a sikeres pályázatokhoz. A Színházi Törvény mindezeket túl még külön miniszteri támogatást is lehetővé tesz többek közt a kísérleti előadások esetén.

Szintén a Színház tájékoztatása szerint évente megközelítőleg 6 millió forint + áfa bevétel származik az úgynevezett bársonyszékes támogatói szerződésekből. Ez a fenntartói támogatás összegének mindössze 1%-a, kevesebb mint 100 embert jelent egy százezres városban, egy megyeszékhelyen. Cserébe egy nyilvános főpróba és belépés a színészbüfébe. Ennél azért többet ír elő az alapvető üzleti etikett és protokoll. Sehol egy köszönet vagy beszámoló, egy leendő pártolóknak szóló felhívás a honlapon. Persze ez is egy szakma, és lássuk be, ezen a területen országos átlagban sem túl erős a színházi szféra. *Feltett szándékunk ezt a támogatást megtízszerezni, ha kell, szakember bevonásával.*

Ami a honlapot illeti, külső szemmel nézve nehéz eldönteni, hogy a fotós, a szerkesztő vagy a fejlesztő munkájában kell-e keresnünk a hibákat, mindenesetre a Színház jelenlegi honlapja minősíthetetlenül összecsapott és igénytelen. Az embernek az az érzése, hogy csupa fizetés nélküli szabadságon lévő ember próbálkozását látja. *A honlap a Színház arculatát lenne hivatott képviselni, de ilyen értelemben ez a Színház most arctalan.* Minőségi változtatásra van szükség ezen a területen.

A legnagyobb online szakmai portálon, a szinhaz.hu-n a székesfehérvári Vörösmarty Színház topicban az utolsó fórumbejegyzés dátuma 2010. január 22., mely egy olvasó által belinkelt kritikára reagál. 2009-ben egyetlen bejegyzés, 2008-ban kizárólag Vasvári Csaba akkori direktor pocskondiázása.

Ha az országosan ismert leglátogatottabb színházi oldalon nem publikál a Színház a saját topicjában, akkor mit ér a Rivalda magazinra kapott 2.65 millió? Ezt a hibát nem tudja ellensúlyozni a facebook.

Ahhoz, hogy kézzelfogható és szemmel látható eredményeket érjünk el, a szakmai program ilyen kommunikáció esetén reménytelenül kevés.

Majd minden elképzelésünkre lehet találni pályázatokat. Éppen ezért bátran ígérhetjük, hogy az elkövetkező évadokban nem csak 1-1 nyertes pályázat áll majd a Színház mögött.

Amennyiben a fenntartó beleegyezik, kezdeményezzük a Szervezeti és Működési Szabályzat módosítását annak érdekében, hogy bővíthessük az intézmény tevékenységi körét, ily módon is növelve a működési bevételeket, bővítve a marketingstratégiát a merchandising adta lehetőségekkel.

A szponzori háttér bővítése

A Színház tájékoztatása szerint a szponzori háttér gyakorlatilag a „bársonyszékes” szerződésekből áll, melynek lényege az „állandóra” megváltott helyjegy. Az ötlet nyilvánvalóan működőképes, de hatékonyabbá kell tenni. A kevesebb, mint 100 bársonyszékes támogató mellett jó néhány nézőnek jut még hely. Mért ne lehetnének ők egy támogató nagyvállalat alkalmazottai?

Tudomásunk szerint a Színház nem rendelkezik kiemelt támogatóval a tömegkommunikációs társaságok és az energiaszolgáltatók körében, miközben az éves rezszi majd 60 millió forint. Tárgyalni szeretnénk ezekkel a társaságokkal egy szponzori szerződés reményében. Piaci versenyhelyzetben egyiküknek sem érdeke lemondani potenciális ügyfelekről, így jogosan remélhetjük a sikert, és vele a rezszi csökkenését.

Az Előadó-művészeti Törvény lehetőséget és ezzel együtt jelentős kedvezményeket biztosít a vállalkozásoknak, hogy támogassák a kulturális élet szereplőit. Az üzleti szféra azonban alapvetően nem érdeklődik a „nem nyereséges” területek iránt, így nagy többségében nem is tájékozódik az itt megbúvó lehetőségekről. Tisztelet természetesen a kivételeknek.

Célunk és feladatunk ezen cégek megkeresése, tájékoztatása és bekapcsolása a Vörösmarty Színház gazdasági működésébe.

Sajtókapcsolatok bővítése

Netszínházunk népszerűsítésében állandó partnerünk a Novák Péter névvel fémjelzett kulturpart.hu website. Megállapodásunk értelmében rendszeresen jelentkeznek írott és képes beszámolókkal előadásainkról és a Színházban folyó munkáról. Partnereink továbbá a Színház korábbi előadásából létrehozni kívánt **video-archívum** elkészítésében és digitalizálásában is.

A helyi médiumokkal együttműködve szeretnénk sikeres előadásainkat cd-n és dvd-n is terjeszteni, próbafolyamatainkról nyitott próbák és blogbejegyzések formájában tájékoztatni az érdeklődőket. A régió újságainak, rádióinak, televízióinak szintén nagy szerepük lehet abban, hogy még több nézőt csábítsunk a nézőtérre.

A színházi szervezetekkel való kapcsolattartáson túl elengedhetetlen a megyei és országos idegenforgalmi, turisztikai szolgáltatókkal való kapcsolatrendszer kiépítése, konferenciák, sajtóbeszélgetések szervezése is, ebben lehet partnerünk a Székesfehérvári Turisztikai Non-profit Kft.

A Színház sikeres működtetéséhez a program megvalósítása mellett valószínűleg ezeken a területeken vár ránk a legnagyobb munka.

„... 8 óra munka, 8 óra pihenés, 8 óra munka...”

A TÁMOGATÁSI RENDSZER FORRADALMA

Az alcím első olvasatra talán túlzónak és nagyképűnek hangzik, de a fenntartó jóváhagyása esetén megvalósulása valóban forradalmasíthatja nem csak a székesfehérvári Vörösmarty Színház, de az egész magyar színjátszás pénzügyi helyzetét is. Elemzéseink szerint ezzel a technikával a Színházak elmozdulhatnak a „kitartott szerető” állapotából az önállóság irányába, hosszú távon akár az önfenntartás is megvalósulhat anélkül, hogy elveink, terveink, céljaink a legkisebb mértékben sérülneek.

Kötelességünk minden lehetőséget megragadni a tartalék képzésére, arra az esetre, ha az országos tendenciák szerint Székesfehérváron is csökkenne a költségvetési támogatás. Ebben legfőbb partnereink bérlőink lehetnek. Alapvető céljaink és értékeink megtartásával, de nyitnunk kell a hagyományos értelemben vett gazdasági szféra felé.

Mit tudunk kínálni cserébe önmagunkon túl?

Piaci szereplőket, akiknek fontosak vagyunk – a nézőinket.

Az üzleti szférában nagy számban tevékenykednek MLM stratégiával dolgozó cégek, akik nagy összegeket fordítanak a vevőkör bővítésére, az ebben való közreműködést pedig komoly összegekkel honorálják. *Önmagunk megtagadása nélkül csatlakozhatunk olyan hálózathoz, mely vásárlói közösségeket motivál konkrét termékforgalmazás nélkül.*

Az ilyen rendszerek stratégiája roppant egyszerű: különböző piaci szolgáltatókat gyűjt csokorba, akik a vevők számára vásárlás esetén pénzvisszatérítést biztosítanak. Ezek a hálózatok valós forintokkal honorálják tagjaiknak az új vásárlókat. Újfont hangsúlyozzuk, *nem egy konkrét termék értékesítéséről beszélünk.* Tejről, kenyérről, cipőről, mindennapi fogyasztási cikkekről és szolgáltatásokról van szó, melyeket minden ember vásárol és használ. Bérlőink is. Pusztán fogyasztóként belépve egy ilyen hálózatba, a Színház éves benzinköltsége (kb. 5 millió Ft) 100.000 forinttal csökkenne! Nem tűnik jelentős összegnek? Ez 10 táncos tiszteletdíja egy előadás alkalmával! Csak benzinből. Hasonló lehetőségek kínálóknak a telefon- és áramköltségek csökkentésére is. Összességében milliós nagyságrendű megtakarításra nyílik lehetőség.

Szeretnénk *kulturális szolgáltatóként* részesévé válni egy ilyen hálózatnak, bérlőinknek, nézőinknek pedig felkínálni egy új, piaci alapú színház-támogatási formát, teljesen ingyen. Az általunk tanulmányozott hálózat részeseként nézőink országosan majd 3000 szolgáltató termékeit vásárolhatják meg olcsóbban, tudva, hogy minden vásárlással értékes forintokat juttatnak a Vörösmarty Színháznak.

Megismételjük: egymástól független cégek termékeiről és szolgáltatásairól beszélünk, a Színház nem végez semmilyen reklámtevékenységet.

Csak Székesfehérváron majd száz szolgáltató; élelmiszerboltok, kávézók, orvosok, benzinkutak, barkácsboltok, elektronikai áruházak, kertészetek, sport- és játékeszközök, cipőboltok, könyvkereskedések, gyógyszertárak, bútorszaküzletek, autókereskedők részesei a fent említett (nemzetközi) rendszernek.

Ha csatlakozunk *kulturális szolgáltatóként*, bérlőink pedig vásárlóként (teljesen ingyen), akkor minden, a fenti üzletekben elköltött forintjuk 0.5-1%-át nekünk juttatja a hálózat.

Több millió forintról beszélünk.

Miért ne vágnánk bele?

Csak mert mi lennénk az első önfinanszírozásra törekedő magyarországi Színház?

ZÁRSZÓ

Amikor először asztalhoz ültünk e pályázat kapcsán, a következő címet adtuk: „HARAKIRI – Húsbavágó, Értelmetlen, Felemelő”. Úgy éreztük, meg kell fogalmaznunk elképzeléseinket, meg kell próbálnunk elnyerni a Színház vezetését, de szinte semmi esélyt nem láttunk a sikerre. Ezért bélyegeztük „értelmetlen”-nek, munkánkat.

Az idő előrehaladtával azonban egyre jobban belemerültünk ebbe az álomba. Aztán újra és újra átgondolva már egyre kevésbé tűnt álomnak. Értelmét vesztette az „értelmetlen”. Már vázlataink alapján is többen támogatásukról biztosítottak minket. Összességében véve mostanra sokkal inkább „felemelő”, mint „húsbavágó” ez az egész munka. Innen nézve már nem „öngyilkos”, hanem életképes *az ifjúság éhes madara*.

A pályázatírás során felbátorodtunk, a kezdeti kétségek erejét felváltotta az új szemléletbe vetett hit ereje.

Ha lépten-nyomon megtorpanunk, mert félünk az újtól, akkor sosem jutunk egyről a kettőre, csak egy helyben toporgunk. Ez a fajta félelem szabhat gátat új formák, új darabok keresésének is. Mondjunk le az ösbemutatókról, csak mert mi lennénk az elsők? Ne keressünk új támogatókat, csak mert válság van, és nekik sincs?

Döntéshozó Urak és Hölgyek, Kedves Társulat!

Mi nem akarunk egy helyben toporogni!

A Színház nem csak „előadásgyár”.

A pályázati kiírás hangsúlyozottan kitér a kísérleti előadásokra is.

Ezt a nyitottságot, megfontolt „kísérletezést” nem csak a színpadon szeretnénk gyakorolni. *Olyan Színházat akarunk működtetni, ami nem rogy össze, ha az állam vagy a fenntartó több milliós megvonásra kényszerül.*

Tudomásul kell vennünk, hogy az előadások létrehozásán túl is van mit tenni fennmaradásunk érdekében.

Mi tenni akarunk érte.

Így.

Nem zárkózva el az újtól, mi több, elébe menve, ugyanakkor tiszteletben tartva a hagyományokat, a gyökereket.

Mindkét oldalhoz tartozva - legyen szó akár szakmáról, akár politikáról -, de egyiket sem kiszolgálva szeretnénk független, szuverén alkotók lenni, és maradni.

Magyarként és Európaiként egyszerre.

Nem olyan nagy a különbség, mint azt sokszor hisszük.

A nézőtérén ülve ugyanazokon a vicceken nevetünk, és ugyanazokon a sorsokon sírunk. Egyiken-másikon olykor kicsit hangosabban, ki-ki vérmérséklete szerint.

De ugyanazon a nézőtérén ülünk!

GÁRDONY-BUDAPEST-SZÉKESFEHÉRVÁR, 2011.nov.2.-dec.1.

TEKLESZ ZSUZSANNA

HERCZEG TAMÁS

SZÁNTÓ PÉTER

MELLÉKLETEK

NYILATKOZAT

Alulírott Teklesz Zsuzsanna, Herczeg Tamás, Szántó Péter kijelentjük a székesfehérvári Vörösmarty Színház vezetésére kiírt pályázatra benyújtott dolgozatunk kapcsán az alábbiakat:

- A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. Törvény 191. §-ában meghatározott összeférhetlenségi ok nem áll fenn.
- Vállaljuk a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettséget.
- A pályázat keretében személyes adataink kezeléséhez hozzájárulunk, pályázatunk tartalmát a véleményezési eljárásban résztvevők megismerhetik.
- Pályázatunkat az arra jogosult testületek nyilvános ülésükön tárgyalhatják.
- A Társulat előtt vállaljuk a közös, személyes bemutatkozást.

2011. december 1.

TEKLESZ ZSUZSANNA

HERCZEG TAMÁS

SZÁNTÓ PÉTER

DRÁMAPEDAGÓGIAI TANTERV

A kapcsolatteremtéstől a bízni akarásig.

SZÁNTÓ PÉTER - ADAMKÓ FANNI

Az általunk évek óta vezetett tréningek egyszerre segítik a közösség létrejöttét, valamint a résztvevők egyéniségének formálódását, kiteljesedését.

Az alábbiakban vázolt szakaszok időtartama csak tervezet. A csoporttól függően változhatnak, a nyitottság, a koncentráció tükrében.

Bevezető szakasz:

8x45 perc

A kapcsolatteremtés

A közös cél megfogalmazásához tisztázni kell az egyéni célokat, határokat, hogy azok folyamatos tiszteletben tartásával alakulhasson ki a közösség.

Bemutakozások, kontaktusteremtő gyakorlatok, koncentrációs feladatok, játékok

Második szakasz:

12x45 perc

Önvizsgálat, felelősségvállalás

Ebben a szakaszban olyan szituációkat teremtünk, melyek erősítik az empátiát, körülhatárolják az egót, felelősségvállalásra vagy épp alkalmazkodásra kényszerítik az egyént egy másik személlyel szemben. A gyakorlatok során folyamatosan cserélődnek a párok, így szükségszerűen új viszonyok, új „szerepek” teremtődnek.

Csukott szemes gyakorlatok, kontakttánc, vakvezetés, összetettebb koncentrációs gyakorlatok, bevezetés a bizalomgyakorlatokba, az egyén és a csoport viszonyának előkészítése.

Harmadik szakasz:

20x45 perc

A bízni akarás, avagy mindenki egyért

Ebben a szakaszban az egyén határait próbáljuk megtalálni, illetve a csoport erejére támaszkodva tágítani. A gyakorlatok során egyre nagyobb felelősség nehezedik a közösségre az egyénnel szemben. Feladatuk egységesen alárendelődni az egyéni sikerélménynek. A feladatok maximális lelki, fizikai, szellemi alázatot követelnek. Megfelelő előkészítés, fegyelem és koncentráció hiányában ugyanis könnyen sérülhet akár a test, akár a lélek.

Minden korábbi helyzet haszna, értelme itt csúcspontba ér, igazán, hogy aztán a lezáró szakaszban már mindenki teljes nyíltsággal állhasson társai előtt.

Vakrohanás, csoportos vakvezetés, kosárugrás, úsztatás, dölések, zuhanás emelvényről, relaxációk, mászóka,

**Negyedik szakasz:
10x45 perc**

Érzések, vallomások

Az ideáig vezető úton tapasztalt élmények után már mindenki tisztában van azzal, hogy számíthat a másokra, hogy nincs mit szégyellnie. Hogy társai őszintén figyelnek rá, segítőkészen, megértően várják a valódi közeledést, az igazi „bemutakozást”.

Ebben a szakaszban a tanárnak már kevés szerep jut. Többnyire csak a papírzsebkendőt osztogatja. Nem vájkálunk a lelkekben, csak lehetőséget, teret adunk az érzelmek megfogalmazásának, kimondásának. Minden korábban ki nem mondott probléma, gátlás, könny itt kap magyarázatot, és értő, segíteni akaró tekinteteket, szavakat, érintéseket, öleléseket.

DOKUMENTUMOK, IGAZOLÁSOK

Sorszám: PT D 001446 Sz-10/2000. szám

EGYETEMI OKLEVÉL
 Teklesz Zsuzsanna

Ezt az oklevelet _____ számára állítottuk ki,
 aki 19 71. évben október hó 14. napján
Budapest városban (községben)
 _____ megyében Magyar országban
 született, és 1995/96. tanévtől 1999/2000. tanévig
 a VESZPRÉMI EGYETEM
Tanárképző Kar
színháztörténet szakán

egyetemi tanulmányi kötelezettségeinek eleget tett.
 A Záróvizsga-Bizottság 2000. évi június hó 13.-i
 határozata alapján nevezett okleveles _____
színháztörténésznek
 _____ nyilvánítjuk.

Oklevelének minősítése Jó

Kelt Veszprém _____, 2000. év június hó 13.-n.

de Pinter István
 a Záróvizsga-Bizottság elnöke

Dr. Pócs István
 rektor (dékán)

VESZPRÉMI EGYETEM
VESZPRÉM

A. Tű. 1124/E. r. SZ. - Pátria-Nyomell - 123
 Pátria Nyomda Rt. (Fsz.: 5-9328)
 Látta: OM részéről B. Gy. 1999. XI. 25.

SZAKMAI SZÁNDÉKNYILATKOZATOK

Tisztelt Döntéshozók!

Megismerve Teklesz Zsuzsa, Herczeg Tamás, Szántó Péter által, a Vörösmarty Színház igazgatói pályázatához írt dolgozatát, azt maximálisan támogatom, kedvező elbírálás esetén kész vagyok velük együttműködni. A lendületesen megírt, ambiciózus munka úgy érzem, új szint vihet színházi életünkbe és meggyőződésem, hogy a leírtakat a pályázók képesek meg is valósítani.

Budapest, 2011 december 1.

Tisztelettel:

**Csizmadia Tibor, rendező,
a Magyar Színházi Társaság Elnöke,
a Színház és Filmművészeti Egyetem tanára**

Nyilatkozat

Alulírott Polgár Csaba, az Örkény István Színház színésze, a HOPPart Társulat alapító tagja és rendezője, Teklesz Zsuzsanna, Szántó Péter, Herczeg Tamás „Tiszta lappal” című pályázatát megismerve, elképzelésüket a székesfehérvári Vörösmarty Színházzal kapcsolatban támogatom és szándékomban áll a jövőben az általuk vezetett színházzal együttműködni.

Budapest, 2011. november 30.

Polgár Csaba

Nyilatkozat

A „Tiszta lappal” elnevezésű színházi pályázat tartalmával, célkitűzéseivel egyetértek, Herczeg Tamást nyitott, fiatal, tehetséges, társulat vezetésére és összetartására maximálisan alkalmas, nagy teherbírású embernek ismerem. Munkájukban bármikor szívesen részt veszek, sőt megtiszteltetés lenne számomra a lehetőség.

Pelsőczy Réka

SZÁNDÉKNYILATKOZAT

Őszinte bizakodással támogatom a „Tiszta lappal”- pályázatot, Telklesz Zsuzsanna, Herczeg Tamás és Szántó Péter elképzeléseit.

Ennek megfelelően kijelentem - a pályázat remélhető sikerét követően -, szándékomban áll a székesfehérvári Vörösmarty Színház megújuló vezetésének felkérésére ott előadás(oka)t létrehozni.

Budapest, 2011-11-29.

**Tóth Miklós
rendező**

Szándéknyilatkozat!

Herczeg Tamás és kollégái pályázatát szakmai szempontból izgalmasnak és érdekesnek tartom. Komoly szakmai átgondoltságot látok a pályázatban, ami a nézők iránti elkötelezettség jegyében jött létre.

Herczeg Tamással évek óta jó munkakapcsolatban állok. A Hoppárt társulatot megalakulásától kezdve magas színvonalon vezeti. Képességei alapján egy sokra hívatott színházi szakember

Szándékomban áll velük dolgozni a jövőben.

Budapest,2011-11-30

Baksa Imre

1024 Budapest, Kis Rókus u. 2.
www.kulturpart.hu

Szándéknyilatkozat

Teklesz Zsuzsanna, Herczeg Tamás, Szántó Péter közös pályázatához a székesfehérvári
Vörösmarty Színház vezetésére
Harakiri - Husbavágó. Értelmetlen. Felemelő.

Alulírott Küttel Dávid, a Kultúrpart (www.kulturpart.hu) felelős kiadója kijelentem, hogy a
fent említett pályázatban leírtakban, annak megvalósulása esetén, részt kívánok venni.

Budapest, 2011. november 24.

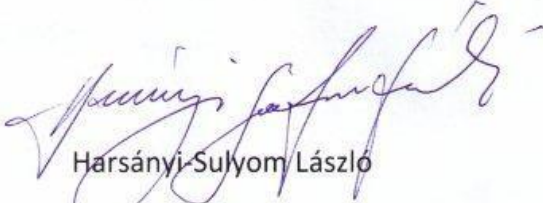
A handwritten signature in black ink, appearing to read "Küttel Dávid", written over a horizontal dotted line.

Küttel Dávid
Kultúrpart

Szándéknyilatkozat

TEKLESZ ZSUZSANNA igazgatása és HERCZEG TAMÁS művészeti vezetése esetén szívesen közreműködöm a Vörösmarty Színház produkcióinak létrehozásában és az ifjúsági programokban.

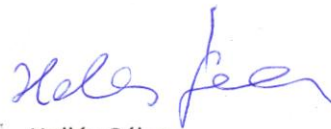
2011. november 28.

Harsányi-Sulyom László
rendező

RENDEZŐI SZÁNDÉKNYILATKOZAT

Alulírott Hollós Gábor nyilatkozom, hogy a Teklesz Zsuzsanna, Herczeg Tamás és Szántó Péter vezette székesfehérvári Vörösmarty Színházzal együtt kívánok működni.

Hollós Gábor

Bp., 2011. november 23.

Támogatói szándéknyilatkozat

A Teklesz Zsuzsanna - Herczeg Tamás - Szántó Péter hármas pályázatát a Székesfehérvári Vörösmarty Színház vezetésére támogatom, terveiket és szándékaikat üdvözlöm, felkérésüket elfogadva rendezőként örömmel veszek részt az általuk vezetett színház munkájában.

Bp, 2011. december 1.

Harangi Mária

színházrendező